

[Brosen.]

Paragraffer, som drejer sig om, at der skal indkaldes flere, hvorved man altsaa vil gøre det muligt at lette Byrden noget for de ældre, idet det jo er Meningen, at de ældre Aargange efterhaanden skal sendes hjem, naar de unge faar den nødvendige Uddannelse. Det er klart, at jo flere der bliver om at bære Byrden, des lettere bliver det for den enkelte.

Vi kan ogsaa fuldt og helt tiltræde, at man i en Tid som den, vi nu er inde i, giver Forsvarsministeren Bemyndigelse til at afvige fra Bestemmelserne i Hærloven af 1937, hvad Befalingsmændenes Uddannelse angaar, og ligeledes kan vi fuldt ud tiltræde Bestemmelsen i § 2 om, at der skal udnævnes flere.

Jeg har sagt, at vi kan tiltræde de to første Paragraffer, og jeg mener egentlig, at Forsvarsministeren skulde have sagt stop her, saaledes at § 3 i Lovforslaget ikke var kommet med. I § 3 gives der nemlig Forsvarsministeren en Bemyndigelse til at lade uddanne saa mange færre, som der nu bliver uddannet flere, naar vi kommer ind i normale Tider. Hvad der skal ske, naar vi igen er kommet ind i normale Tider, skal jeg ikke udtale mig om, men, alt taget i Betragtning, synes jeg, det vil være rigtigt at vente med at træffe Beslutning herom, indtil vi kommer ud af den Krigssituation, som hersker for Tiden. Hvad der saa til den Tid skal ske, kan der jo tales om, men jeg synes, som sagt — og det synes vi altsaa inden for mit Parti —, at det vil være uheldigt at gennemføre § 3 paa nærværende Tidspunkt. Vi maa jo ogsaa huske paa, at det efter Hærloven af 1937 kun er et forholdsvis lille Antal af de unge værnepligtige, der uddannes. Yderligere at nedsætte dette Antal er vi, i alt Fald paa nærværende Tidspunkt, ikke synderligt tilbøjelige til at gaa med til, og derfor synes vi, at Forsvarsministeren skulde være villig til at lade § 3 i Lovforslaget udgaa.

Det, det her drejer sig om, er jo at bøde noget paa de Mangler, som Loven af 1937 øjensynligt har — jeg mener, man maa have Lov til at bruge dette Udtryk, for i det Øjeblik vi er inde i en vanskelig Situation, ser man sig altsaa nødsaget til at ændre forskellige Bestemmelser i denne Lov. Naar man nu skal ændre ved Loven af 1937 eller i hvert Fald give en Bemyndigelse til Ministeren, vil jeg nævne et Omraade, som jeg synes man samtidig bør have Opmærksomheden henvendt paa, og som efter min Mening er et af de svageste Punkter i 1937-Ordningen, nemlig Luft-

forsvaret og hvad dermed staar i Forbindelse. Man har jo allerede nu lagt Mærke til, at det har stor Betydning netop for en neutral Stat, at man har en nogenlunde god Flyverstyrke og et relativt godt Luftforsvar, og der er jo ingen Tvivl om, at vi her er ved et af de allersvageste Punkter i Ordningen af 1937; derom vidner ogsaa, at Ministeren i Formiddag i Finansudvalget med alle Partiers Tilslutning har faaet vedtaget et Forslag, som netop gaar i Retning af at styrke Luftforsvaret. Et saadant Forslag kan vi fra Venstres Side fuldt ud billige i Overensstemmelse med det, jeg her har sagt.

I denne Forbindelse vil jeg gerne sige, at jeg synes, man skulde benytte sig af det Tilbud, der er givet af Københavns frivillige Luftforsvar, som har uddannet unge Mænd til at betjene Luftskyts, noget, som der egentlig kræves Specialister til. Netop i en Tid, hvor ekstraordinære Anskaffelser paa dette Omraade forestaar, forekommer det mig, at der ikke kan fremføres noget fornuftigt Argument imod, at man tager imod det Tilbud, som er kommet fra den paagældende Forening. Jeg skal ellers ikke rippe op i gamle Stridigheder; jeg ved jo udmærket, at inden for Regeringen og Regeringspartierne har man været imod, at disse frivillige Korps i det hele taget skulde benyttes, derfor er de ogsaa efterhaanden afgaaet ved Døden. Men i dette specielle Tilfælde, med Hensyn til Københavns frivillige Luftforsvar, hvor netop en ganske speciel Uddannelse er nødvendig for at betjene det paagældende Skyts, synes jeg, man skulde lade Fornuften raade og fra Regeringens Side tage imod det Tilbud, der her er givet. Jeg mener, det skulde begrænses til det ene Tilfælde, hvor der er en ganske saglig Motivering for, at man tager imod det Tilbud, der er givet af Luftværnsforeningen. I denne Forbindelse kan jeg nævne, at Indenrigsministeren nu søger forøgede Bevillinger til det passive Luftværn til Indrettelse af Beskyttelsesrum og meget andet. Det forekommer mig, at dette maa ledsages af i alt Fald nogen Styrkelse af det aktive Luftværn.

I Forbindelse med dette Lovforslag vil jeg endvidere gøre opmærksom paa, at for saa vidt Krigen skulde vare en Tid — ingen ved jo, hvor længe det bliver —, og for saa vidt der bliver Tale om, at enkelte Egne i særlig Grad skal have privat Indkvartering, tror jeg, man maa tage under Overvejelse at give en større Betaling for Indkvarteringen end den, der nu for Tiden er fastsat. Jeg siger udtrykkeligt: for saa vidt